

ת"פ 52414/12/22 - מדינת ישראל נגד יוסף שאהין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 52414-12-22 מדינת ישראל נ' שאהין

בפני בעניין:	כבוד השופט איתן קורנהאוזר מאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליה הרצוג ואיתי זרחי
נגד הנאשם:	יוסף שאהין ע"י ב"כ עוה"ד סנאא דודין	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת גניבת רכב לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 21.12.2022, בסמוך לשעה 01:15 בעיר בת ים, נכנס הנאשם אל רכב מסוג יונדאי השייך ללימור יעקב, ללא הסכמתה, הניע את הרכב באמצעות מפתח מותאם ונהג בו עד שנעצר במנהרת הראל לכיוון ירושלים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע בערכים מוגנים של הגנה על רכוש הציבור וזכות הקניין של בעל הרכב. בנוסף, טען כי מדובר במכת מדינה המשפיעה על גובה הפרמיה אותה נאלץ הציבור לשלם לשם ביטוח רכב. בנסיבות אלה, עמדת המאשימה היא כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. לגבי עניינו של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר לא קיבל אחריות על מעשיו ואף כעת לא קיימת כל קבלת אחריות על ידו. לפיכך, ביקש למקמו בשליש התחתון של מתחם הענישה ולהשית עליו מאסר למשך 12 חודשים, בנוסף לענישה נלווית של מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמוך בטיעונו.

3. ב"כ הנאשם טענה כי בהתבסס על פסיקה אליה הפנתה, יש לקבוע את מתחם הענישה כנע בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות ועד ל-18 חודשי מאסר. בנוסף, טענה כי לנאשם לא היתה כל כוונה בביצוע העבירה, אשר בוצעה ללא כל תחכום. ב"כ הנאשם ביקשה כי בית המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, צעיר ללא עבר

פלילי, אדם נורמטיבי המפרנס את משפחתו.

הנאשם בעצמו טען כי הוא אדם ראוי, בעל בית ורכב, עובד כאינסטלטור, ועומד להפוך לאב. עוד טען כי לא עומד לחובתו כל עבר פלילי וכי העבירה בה הורשע במקרה זה "זו טעות". לפיכך ביקש כי יוטל עליו מאסר לריצוי בעבודות שרות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. עבירת גניבת הרכב הפכה במהלך השנים לשכיחה ביותר, והוכרה זה מכבר בפסיקה כמכת מדינה (ראו לדוגמא רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (14.03.2018)). אף המחוקק ראה לנכון להחמיר בענישה לגבי ביצוע עבירה זו לעומת עבירות גניבה אחרות, וקבע לצדה עונש מרבי של 7 שנות מאסר. מדובר בעבירה הפוגעת בקניינו של קורבן העבירה, גורמת לו לטרחה רבה ואף פוגעת בתחושת הפרטיות והבטחון האישי. בנוסף, נגרמת פגיעה ממשית לציבור הרחב אשר נאלץ להתמודד עם עליה משמעותית בגובה פרמיות הביטוח הנדרשות בשל היקף התופעה. לפיכך, עמד בית המשפט העליון על הצורך בענישה מחמירה בגין עבירה זו:

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו"
רע"פ 9269/17 **אבו עישא נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 ((15.1.2018)).

5. בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי הנאשם הגיע לזירת העבירה עם אחר אשר הסיעו ואף נכנס איתו לרכב הגנוב, זאת כפי שעולה מהסרטון והראיות הנוספות שהוצגו במהלך פרשת התביעה. בנוסף, הנאשם הגיע לזירת העבירה במיוחד אל רכב ספציפי, נכנס אליו והניעו באמצעות מפתח מותאם. אין מדובר בגניבת רכב ספונטנית, בלתי מתוכננת ולא מתוחכמת, אלא באירוע מתוכנן, הצטיידות מראש במפתח מותאם שיאפשר את גניבת הרכב, והגעה יזומה למקום עם אחר.

6. עיקר הפסיקה הנוהגת התייחסה לענישה בגין עבירת גניבת רכב, כנעה החל מ- 8 חודשי מאסר ועד למאסר למשך 30 חודשים, הכל בהתאם לנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 1052/17 **מחמד ג'ברין נ' מדינת ישראל** (24.1.2017); רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.2015); ע"פ 2333/13 **באסל סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.2014); ע"פ 7163/13 **אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל** (3.8.2014) (להלן: "ענין כסוואני"); עפ"ג(ב"ש) 23731-04-21 **מוחמד אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (9.6.2021) (להלן: "ענין אבו עאבד"); עפ"ג(ת"א) 37617-01-19 **אקמל סנטוב נ' מדינת ישראל** (11.3.2019); עפ"ג(י-ם) 42278-02-15 **אלמן גלילוב נ' מדינת ישראל** (7.6.2015); עפ"ג(י-ם) 57089-03-14 **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.2014)).

ב"כ הנאשם היפנתה לפסקי דין התומכים בפסיקה נוהגת זו: גזר דין בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי

מאסר (ת"פ 38927-04-20), וכן החמרת ענישה של מאסר בעבודות שרות, לכדי מאסר בפועל למשך 8 חודשים (רע"פ 1052/17). בנוסף, היפנתה למקרה של גניבת קטנוע בדרך של דחיפתו במורד הרחוב, שם הוטל מאסר בעבודות שרות למשך 7 חודשים (רע"פ 4075/21), וכן לשלושה פסקי דין בהם ערכאות בית משפט השלום במחוזות שונים הטילו לפני 10 שנים ענישה של מאסר בעבודות שרות בגין עבירות גניבת רכב (פסקי דין שצורפו לתיק לאחר שמיעת הטיעונים לעונש). מקרים אלה אינם מייצגים את הפסיקה הנוהגת ובוודאי שאינם משקפים את קביעות בתי משפט העליון והמחוזי בסוגיה זו (ראו, למשל, התייחסות מפורשת של בית המשפט העליון בענין **כסוואני** למתחם ענישה הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר לעבירת גניבת רכב וכן מתחם הנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר לגניבת רכב בנסיבות שונות, חמורות יותר, או את התייחסות בית המשפט המחוזי בענין **אבו אעבד** שם אושר מתחם ענישה הנע בין 10 ל-22 חודשי מאסר לגבי עבירת גניבת רכב בדרך של קבלת רכב גנוב).

עוד יצוין כי בכל המקרים שפורטו על ידי לעיל, הוטלו מאסרים לריצוי בפועל. כך, בית המשפט המחוזי התייחס במקרה אחר לצורך בהטלת מאסר בפועל ולא בדרך של עבודות שירות, במקרה בו מדובר היה בנסיבות מקלות ביחס למקרה הנדון, מקרה בו נגנב קטנוע אשר הועמס על משאית:

"התוצאה היא כי המתחם שקבע בימ"ש קמא איננו הולם את נסיבות העבירה ונראה לנו כי המתחם הראוי נע בין 8 חודשים לבין 18 חודשים כרף עליון כפי שקבע בימ"ש קמא. לא ייתכן כי עבירה מסוג זה לא תגרור לצידה עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח"
(עפ"ג"ת"א) 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' טיסיר אזגילה**, פסקה 4 (14.9.16)).

7. לאחר ששבת ובחנתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר למשך 9 חודשים ועד למאסר למשך 24 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

8. הנאשם צעיר בן 22 העובד כשרברב, ללא כל עבר פלילי, וכדבריו: **"אני עובד, יש לי בית ורכב ואני מסתדר והכל טוב"** (עמ' 14 ש' 5 לפרוט'). בנוסף, טען כי עומד להיוולד לו ילד. לצד נסיבות מקלות אלה, לא הוצגה כל נסיבה משמעותית, בעלת משקל, שיש בה כדי להטות את הכף למיקום הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה. עד כה, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו. אמנם, אין לזקוף לחובתו את כפירתו, אולם לא ניתן לזקוף לזכותו קבלת אחריות, הבנה, הפנמה או חרטה. שילוב מכלול נתונים אלה מציב את עניינו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אולם לא ברף הנמוך ביותר. כך התייחס בית המשפט העליון לסוגית מיקום נאשם ברף המתחם התחתון, בעניינו של צעיר ללא כל עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן:

"נסיבותיו האישיות של המשיב - בכללן, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי קודם לחובתו - אכן נשקלות לזכותו, אלא שלא ניתן להעניק להן בנסיבות אלו משקל משמעותי עד כדי קביעת העונש בקצהו התחתון של המתחם. כפי שצינתי בעבר "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקלות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות"

(ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 17 (20.9.2022))"
(ע"פ 2880/23 מדינת ישראל נ' עומרי עיסא, פסקה 14 (25.4.2023)).

לפיכך, לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 11 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 20.12.22 ועד 25.12.22.
- ב. מאסר למשך 8 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת רכוש מכל סוג שהוא, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין. הנאשם הצהיר בפני על התחייבותו.
- ה. בנסיבות המקרה, כאשר המאשימה נמנעה מלעתור לקנס, אין מקום להטלתו. בנוסף, בהתחשב בכך שהרכב נתפס, אין מקום להטלת פיצוי למתלונן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"ד, 06 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.